

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4923/2021
22.09.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића, Мирјане Андријашевић, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Синиша Цветковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова РС, Полицијска управа Врање, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Лесковцу, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 598/15 од 10.11.2015. године, у седници већа одржаној дана 22.09.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене, изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 598/15 од 10.11.2015. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 598/15 од 10.11.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 598/15 од 10.11.2015. године, одбијена је као неоснована жалба тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова РС, Полицијска управа Врање, ПС Прешево и потврђена пресуда Основног суда у Бујановцу П 516/14 од 03.04.2015. године којом је обавезана тужена да тужиоцу на име дуга исплати износ од 9.000,00 динара са законском затезном каматом од 03.12.2013. године до коначне исплате, као и на име трошкова поступка износ од 30.800,00 динара с тим што ће на износ од 27.000,00 динара обрачунати законску затезну камату почев од дана пресуђења 03.04.2015. године до коначне исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила благовремену ревизију, због битне повреде поступка из члана 374 став 2 тачка 2 ЗПП. Ревизију је засновала на одредби члана 404. ЗПП са предлогом да се о њој одлучи као изузетно дозвољеној.

Одредбом члана 404. Закон о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011...18/2020, у даљем тексту: ЗПП) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ове ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Ревизија предвиђена наведеном одредбом – посебна ревизија је изузетно правно средство ограничено разлозима због којих се може изјавити (погрешна примена материјалног права) и условљено потребом да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначи судска пракса или да ново тумачење права.

Посебна ревизија се може изјавити само због погрешне примене материјалног права, али не и због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 2 ЗПП на коју ревидент једино указује. Тужена у ревизији тврди да је суд одлучио о захтеву странке који не спада у судску надлежност (захтев за трошкове на име награде адвокату на име заступања по службеној дужности у предкривичном поступку) већ у управну надлежност.

По оцени Врховног касационог суда наводи тужене не оправдавају потребу да се дозволи одлучивање о посебној ревизији ни по једном од основа предвиђених чланом 404. став 1. ЗПП. Наиме, у конкретном случају не постоје правна питања која су од општег интереса или у интересу остварења равноправности грађана.

Следствено изложеном, на основу члана 404. ЗПП одлучено је као у правом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 07.07.2014. године. Вредност предмета спора је 9.000,00 динара.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у којем вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија тужене није дозвољена применом члана 479. став 6. ЗПП.

Из наведених разлога, на основу члана 413. одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**